

פתרון שאלה בנושא IAS 1

בהתאם לסעיף 74 ל – IAS 1:

"כאשר ישות מפירה בסוף תקופת הדיווח, או לפני תאריך זה, תנאי של הסכם הלוואה לזמן ארוך וכתוצאה מכך ההתחייבות הופכת להיות עומדת לפירעון לפי דרישה, עליה לסווג את ההתחייבות כשוטפת, גם אם המלווה הסכים, לאחר תקופת הדיווח ולפני האישור של הדוחות הכספיים לפרסום, לא לדרוש את תשלום כתוצאה מההפרה. ישות מסווגת את ההתחייבות כשוטפת משום שבסוף תקופת הדיווח- אין לישות זכות לא מותנית לדחות את הסילוק שלה למשך 23 חודש לפחות לאחר תאריך זה." { ההדגשה אינה במקור }

בהתאם לסעיף 69(ד) ל – IAS 1:

"[...] תנאי התחייבות, אשר מאפשרים לצד שכנגד לסלק את ההתחייבות על ידי הנפקה של מכשירים הוניים אינם משפיעים על סיווגה." { ההדגשה אינה במקור }

הלוואה A – החברה עמדה בפועל בתנאי הלוואה נכון לסוף תקופת הדיווח, כך שבמועד זה לא ניתן לומר כי לישות אין זכות בלתי מותנית לדחות את סילוק הלוואה לפחות ל – 12 חודשים. לכן, הלוואה תסווג כהתחייבות שאינה שוטפת.

הלוואה B – על אף שהבחינה התבצעה לאחר תאריך המאזן, הבחינה מבוססת על נתונים כספיים המתייחסים לתום תקופת הדיווח. מאחר ונכון ליום 31 בדצמבר 2014 החברה לא עמדה בתנאי הלוואה, הלוואה תסווג כהתחייבות שוטפת.

הלוואה C – החברה לא עמדה בתנאי הלוואה נכון ליום 31 בדצמבר 2014, כאשר האפשרות לסילוק במניות שבידי הבנק אינה רלוונטית לצורך סיווג הלוואה. לכן, הלוואה תסווג כהתחייבות שוטפת.